

тѣхъ му снагѣхъ, която е скроена за сѣдло. Това не ся вижда на кравѣхъ-тѣхъ, нито прилѣпва сѣдло на нейнѣхъ-тѣхъ снагѣхъ. Конь-тѣхъ има дълги, силны крака за бѣганіе, врѣзаны съ яки копита, краснѣхъ дългѣхъ гривѣхъ, дълговатѣхъ снагѣхъ, привитѣхъ шіѣхъ, съ краснѣхъ дълговатѣхъ главѣхъ и четри крака съ цѣли не раздвоены негти. Конь-тѣхъ имѣхътъ различенъ цвѣтъ. Тѣхъ бывѣхътъ бѣли, черны, червены, сивы, пепеляны и проч. Имѣхътъ дълговаты очи, исправены на горѣ уши, остъръ слухъ, и ся научавѣхътъ споредъ музикѣхъ-тѣхъ да стѣпвѣхътъ равномѣрно: носъ-тѣхъ имъ е дългъкъ, съ широки ноздры, изъ които хрипѣхътъ; уста-та имъ голѣмы съ дълги челюсти, изредены съ зѣбы. Конь-тѣхъ има добро зрѣніе, обонаніе, слухъ, вкусъ и осѣщаніе: той осѣща най малко-то леко мърданіе, и цвили жалостно, когато го боли нѣщо. Вѣтрешны-тѣхъ му органы сѣхъ както и въ человекѣ, само сѣхъ устроены по инакъ, прилично съ значеніе-то му. Конь-тѣхъ е отъ млѣчны-тѣхъ животны. Той ся храни съ тревѣхъ, за туй има по дългъкъ желудъкъ. Сърдце-то му распилява червенѣхъ-тѣхъ крѣвъ по сичко-то тѣло, както и челѣшко-то. Конско-то млѣко и мѣсо у насъ не ся ѣде; нѣ има татары, калмицы, киргизи, башкири и други скитницы народы, които ѣдѣхътъ конско-то мѣсо и млѣко, отъ което правѣхътъ комысъ (питіе къту ракиѣхъ). Дивы конь нѣма, нѣ, къту ся пустнѣхътъ на воляхъ, скоро подивявѣхътъ. Въ Америкѣхъ нѣмало конь: тамъ ги завели европейцы-тѣхъ. Конь-тѣхъ е много полезенъ на человекѣ съ бързій си бѣгъ и силѣхъ, за това и человекѣ-тѣхъ ги гледѣхътъ и хранихътъ. Конь-тѣхъ, кога видѣхътъ